

Peter og Anne-Lene Olofson á vitjan í Føroyum – tey fara í næstu aftur til Tanzania, har tey hava virkað seinastu 10 árin

spyrja okkum, um Guds vilji kemur fyrst ella okkara egni vilji.

Avbjóðingar

At búgva í einum afrikanskum landi hevur avbjóðingar við sær fyri vesturlendingar, sum eru uppvaksnir við framkomnum samfelagumstøðum.

– Tá ið vit komu til Tanzania at búgva, vandu vit okkum við, at streymur var við hvørt, og internetið riggar við hvørt, men vit hava havt tað gott. Vit hava búð væl og hava havt eina góða húshjálp, sum hevur gjørt tað møguligt hjá okkum at hugsa um tað, sum vit vórðu útsend til at gera, sigur Anne-Lene Olofson.

– Tað er hendur stórir framburður í Tanzania, og samfelagið verður ment og útbyggt á øllum økjum. Tanzania verður vanligaroknað sum eitt av teimum friðarligu afrikansku londunum, og vit hava allatíðna kent okkum væl og trygg har, sigur Peter O. K. Olofson.

Hvít fólk í Afrika hava serligt status, og tey eru eisini mong, ið biða tey um hjálp.

– At byrja við høvdu vit eina kaotiska støðu í Sumbawonga við fólki, sum allatíðina komu á dyrnar at bidda frá okkum. Hondin skal fylgja orðinum, men vit hava ikki óavmarkaðar midlar at hjálpa við, og tí vórðu vit noydd

at strukturera tann partin av hjálpararbeiðnum eitt sindur.

– Vit gjørdur tað soleiðis, at fólk kundu koma at fáa sær ein spann av majs hvønn týsdag, og á jólum og páskum lótu vit teimum eitt oyra at halda høgtíðirnar fyri. Onnur hjálpar varð eisini latin fólki, um tey kunnu vísa okkum eitt undirskrivað bræv frá einum presti ella økiformanni, tí so

høvdu vit rímliga vissu fyri, at tøvurin var veruligur, sigur Peter O. K. Olofson.

– Hesum fólk lótu vit hjálp, tí tey høvdu brúk fyri hjálp, og ikki tí tey endiliga vóru kristin. Tað komu eisini muslimar og fólk við traditionellari trúgv til okkum, og teimum hjálptu vit sjálvsagt eisini.

Umframta undirvísingararbeiðið gjørdi Anne-Lene eina tíð hjálpararbeiði millum gøtubørn og børn, ið eru sett í barnafongsul, nøkur av teimum tí hava stolið av neyð.

Nýggj uppgáva

Arbeiðið hjá Anne-Lene og Peter O. K. Olofson í Sumbawanga er nú liðugt, og tá ið tey í februar mánaði fara avstað aftur til Afrika, verður tað til nýggjan bý og nýggja uppgávu.

– Tað er ein tíð at koma og ein tíð at fara, og vit hava gjørt okkara part í Sumbawanga. Nú vilja tey lokalu yvirtaka skúlan, og vit kunnu fara víðari

Kilimanjaro, ið liggur nærindis.

– Tað er sera stórir eftirspurningur eftir kristnum bókmentum í Tanzania, og roknað forlagið við at selja fyri 9 milliónir krónur. Tá skulu vit minnst til, at bøkurnar verða seldar fyri nakrar fáar krónur hvør, so talan er um fleiri hundrátúsund bækur, sum verða seldar á hvørjum ári, sigur Peter O. K. Olofson.

– Tað er rímliga einfalt og lætt at taka eina bók á enskum, týskum ella fronskum máli, týða hana til swahili og útgeva hana, men líkmikið hvussu leingi vit verða her í Afrika, so koma vit frá eini aðrari metan enn tey, og tí vilja vit í størri mun hava tey lokalu at skriva og geva bækur út. Hetta skulu vit hjálpa teimum við, tá ið vit fara aftur til Afrika, sigur Peter O. K. Olofson.

Týsdagin gekk leiðin hjá Anne-Lene og Peter O. K. Olofson til Danmarkar, har tey skulu hava eina mótirøð, áðrenn tey fara at halda frí í nakrar vikur og annars fyrireika seg til enn eina drúgva ferð til Tanzania.

Tað er í grundini afrikanarar, sum skulu hjálpa okkum í vesturheiminum at finna aftur til kristnu trúna

til eina aðra uppgávu, sigur Peter O. K. Olofson.

Hann skal nú verða leiðari fyri eitt forlag, ið útgevur kristnar bækur á swahili. Eitt stórt forlag hjá donsku luthersku missiónini og eitt minni norskt forlag eru lögð saman, og Peter O. K. Olofson skal leiða útgávuvirksemið hjá samanlagda forlagnum, ið heldur til í býnum Arusha har norðuri í Tanzania, tí tað er ofta til henda býin at fólk koma, tá ið tey skulu vitja fjallið